

Ινστιτούτο Φιλοσοφικών Ερευνών

www.philosophical-research.org

Απόστολος Πιερρής

(Εβδομάδα 16 -23 Ιουνίου)

I. Προλογικά

Η ΧΩΡΑ ΤΟΥ ΑΤΑΙΡΙΑΣΤΟΥ

Η σύγχρονη Ελλάδα του Νεοελληνικού Κράτους στήθηκε με ένα αφήγημα αλλοτρίωσης της γεωπολιτικής και πολιτισμικής ταυτότητας του Ελληνισμού και κατ' ακολουθίαν αναγκαία κατήντησε το θέατρο του Αταίριαστου. Ο κανόνας πλέον είναι, όσες επίσημες και επισημοσφράγιδες δράσεις γίνονται για τον Ελληνισμό να είναι ανάρμοστες και αντιφατικές προς το πνεύμα του, και κατά τους τρεις πυλώνες της διαχρονικής ουσίας του, τον Κλασσικό, τον Ορθόδοξο και της Δημοτικής Παράδοσης. Κοινός παρονομαστής, αιτία και αρχή της καθολικής Αναρμοστίας αποτελεί ο θεμελιακός εξαρτηματικός Ευρωπαϊσμός (στρατηγικός, πολιτικός,

οικονομικός, στρατιωτικός και πολιτισμικός) του συστατικού ιδεολογήματος του Νεοελληνικού συστήματος. Με τον Δυτικό προσανατολισμό της αλλοτριώσης ακυρώνεται ο Δελφικός ακλινής άξων του Κεντρικού Πεδίου της Ιστορίας, στον οποίο συμβολικά συναντώνται οι αετοί (ή ιέρακες) εξ ανατολών (από Κεντρικής Ασίας μέχρι του Ειρηνικού) και εκ δυσμών (από των Άλπεων μέχρι του Ειρηνικού). Γίναμε ως Νεοέλληνες το όνειδος του δοξαστικού τόπου μας και της φύσης του Ελληνισμού. Είμαστε Βάρβαροι, διπλά μάλιστα από τους Βάρβαρους Ευρωπαίους, Βάρβαροι Βαρβάρων.

Σε μια σειρά κειμένων μου έχω διαπομπεύσει σημαδιακά πρόσφατα Αταίριαστα. Καινούρια προστίθενται παντοειδή κατά ριπές και λαίλαπες.

Στην Ολυμπία, ευνοούμενο στόχο τέτοιων επιθέσεων ανοικειότητας ακριβώς λόγω του υψηλού δυναμικού του, στο ένα από τα τέσσερα κύρια κέντρα της Πελοποννησιακής μεγαλειότητας, στον Ολύμπιο Απολλώνιο πόλο που μαζί με τον Ελευσίνιο Μυστηριακό αποτελούν τις δύο εστίες μείζονος θειασμού και θείας φροντίδας (*“πολλά μὲν δὴ καὶ ἄλλα ἴδοι τις ἂν ἐν Ἑλλησι, τὰ δὲ καὶ ἀκούσαι θαύματος ἄξια· μάλιστα δὲ τοῖς Ἐλευσίνι δρωμένοις καὶ ἀγῶνι τῷ ἐν Ὀλυμπίᾳ μέτεστιν ἐκ θεοῦ φροντίδος”*, Παισανίας, V, 10, 1), στον θεσμό που εμπεδώνει κράτιστα την ιστορική συνέχεια του Ελληνικού χαρακτηριστικού τρόπου για σχεδόν 1200 χρόνια (776 π. Χ. – 393 μ. Χ.),

οργανώθηκε μια ακόμη φιέστα Νεοελληνικής ακαταλληλότητας και κακογουστιάς, αγώνας άλματος επί κοντώ, ή επί το προαγωγικώτερον, το “Fly Olympia”.

Θα μείνω στην ιδέα, και όχι στην εκτέλεση ή στο σχετικό συμμετοχικό επίπεδο.

Και θα σχολιάσω την σύλληψη με μια ερώτηση κρίσεως, αφού υπενθυμίσω ότι δεν υφίστατο αγώνισμα άλματος επί κοντώ στους Ολυμπιακούς αγώνες:

α) Γιατί στην μακροαίωνα υπερχιλιετή πορεία των Ολυμπιακών αγώνων δεν συνέβη προσθήκη άλλων αθλητικών γυμνικών αγωνισμάτων, πλην των ευάριθμων που αρχικά κατά διαδοχή θεσπίστηκαν, - δρόμου (σταδίου, διαύλου, δολίχου, οπλιτοδρομίας), πάλης, πεντάθλου (σταδίου, άλματος εις μήκος, ρίψης δόρατος, δίσκου και πάλης), πυγμής και παγκρατίου;

β) Και γιατί ειδικότερα, τα υιοθετημένα αθλήματα του άλματος, του δόρατος και του δίσκου, δεν απέκτησαν ανεξάρτητο το καθένα αγώνισμα, αλλά έμειναν μόνο στην συμπερίληψη του πεντάθλου;

Για την αηδή σωρεία των αγωνισμάτων των σύγχρονων ψευδωνύμων «Ολυμπιακών» αγώνων (με ζωή μόλις εκατόν τόσων χρόνων) ουδέ λόγος να γίνεται. Αλλά ποιός είναι ο λόγος αυτής της εντυπωσιακής διαφοράς στην διάρθρωση των δύο τύπων αθλητικών αγώνων, του αρχαίου και του νέου;

Και για να καταστήσω σαφές εξ υπονοουμένου το ουσιώδες αταίριαστο εν γένει της νέας σύλληψης σε σχέση προς την αρχαία Ελληνική, και για να τσεκάρω τον Ελληνισμό των Νεοελλήνων, προσθέτω το ακόλουθο συναφές ερωτηματολόγιο σαν ένα τεστ αυτογνωσίας και αλλοτρίωσης:

1/ Γιατί είναι, και θεωρείται από τους ίδιους τους Έλληνες (Θουκυδίδης, I, 6), ιδιαίτερης σημασίας, και χαρακτηριστική της αντίθεσης Ελλήνων και Βαρβάρων, η πλήρης ανδρική γυμνότητα, και η δι' ελαίου στίλβωση του γυμνού σώματος, με αναφορά την γύμναση (γυμνικοί αγώνες) και καταγωγή Λακεδαιμόνια; Και Γιατί είναι καθοριστική η χρονολογία που ο Σπαρτιατικός Δωρικός τρόπος καθιερώθηκε στους Ολυμπιακούς αγώνες, την 15^η Ολυμπιάδα (720 π.Χ.), όταν συμπληρώθηκαν και οι τρεις αγώνες δρόμου (στάδιον, δίαυλος, δόλιχος);

2/ Γιατί οι Κούροι είναι κατάγυμνοι, οι δε Κόρες κατάτεχνα ενδυματολογικά διακοσμημένες;

3/ Γιατί δεν συμμετείχαν, αλλά ούτε εθεώντο γυναίκες τους Ολυμπιακούς αγώνες, (ούτε καν εισήρχοντο στην Ολυμπία κατά τις ιερές ημέρες), επί ποινή ατιμωτικού θανάτου;

4/ Γιατί δεν κατέγραφαν Ολυμπιακές επιδόσεις στα αθλήματα; (Έχουμε αντιθέτως μόνο ιδιαίτερες αναφορές για όλως μοναδικά επιτεύγματα Ολυμπιονικών, όπως ότι ο Ιπποσθένης, λατρεύμενος θεός στην Σπάρτη, κατήγαγε έξη νίκες στην πάλη, μια ως παις (632 π. Χ.) και, αφήνοντας την επομένη, τις ακόλουθες πέντε (624-608 π.Χ.) κατά σειρά ως ανήρ, - ή ο Πολυμήστωρ Μιλήσιος παις σταδιονίκης (596 π. Χ.), ο οποίος βόσκοντας αίγες έπιασε στο τρέξιμο λαγό, -- ή ο Πυθαγόρας Κρατέου Σάμιος που εισελθών στο αγώνισμα πυγμαχίας παίδων και αποτυχών στα προκαταρκτικά, χλευαζόμενος δε ως απαλός και θηλυπρεπής λόγω της αλουργίδας που φορούσε και της περίτεχνης κόμμωσής του, πείσμωνσε

τόσο που μπήκε στον αγώνα ανδρών και πήρε την Ολυμπιακή νίκη (588 π.Χ.).

5/ Γιατί μέχρι τέλους δεν υπήρχε θέατρο δραματικών παραστάσεων στην Ολυμπία;

6/ Γιατί η Ολυμπία ήταν μέγας συνοχεύς του πολιτισμικού Ελληνισμού, παρά τον οξύτατο Ελληνικό πολιτικό τοπικισμό, (τόσο ισχυρό που δεν επέτρεψε να τελεσφορήσει οποιαδήποτε μορφή αποτελεσματικής Ελληνικής ένωσης, ηγεμονικής ή συμπολιτειακής);

7/ Γιατί οι Ολυμπιακοί αγώνες χαίρουν κατ' εξοχήν θείας φροντίδας, σε συζυγία μόνο προς τα τελετουργικά δρώμενα των Ελευσινίων Μυστηρίων, ποια η διαφορά των δυο, και ποιο το νόημα της σύζευξης;

Το ερωτηματολόγιο είναι καθρέφτης όπου με τις απαντήσεις μας βλέπουμε πόσο μοιάζουμε με τους Αρχαίους προγόνους μας, πόσο πολιτισμικοί απόγονοί τους στ' αλήθεια είμαστε.

[Δείτε τις μελέτες μου στον ιστότοπο του Ινστιτούτου, τμήμα Research Projects, κατηγορία κυρίως *«Σπάρτη και Ολυμπία»*, ιδίως την δεύτερη για το Ολυμπιακό Άβατο των γυναικών. Επίσης την κατηγορία *«Ολυμπιακές Μελέτες»*, για την πλαστική έκφραση του Δωρικού Ολυμπιακού ιδεώδους. Και εν γένει τις *«Δωρικές Μελέτες»*, και συναφείς κατηγορίες, για πλήθος σχετικών ερευνών βάσης].

***

II. ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

A. Συναντήσεις Πατρών

1/ Πέμπτη 16 Ιουνίου, 7.30 μ.μ., στο Μέγαρο Λόγου και Τέχνης, Αίθουσα Διαλέξεων, 2^{ος} όροφος, Πλατεία Γεωργίου Α'.

Αυτό που κάνω στα πρόσφατα σεμινάρια είναι, με αφορμή τις τρέχουσες εξελίξεις του παγκόσμιου συστήματος, να δείξω τις σταθερές, τον νόμο της μεταβολής και το «τέλος», το νόημα και τον σκοπό της ιστορίας ως διαδρομής του ανθρώπου εν γένει στον χρόνο.

Η γενικευμένη ιδέα της προόδου αποτελεί μυθολογία της Ευρωπαϊκής σκέψης, διατυπωμένη μάλιστα στην αρχή της παρακμής της (Διαφωτισμός). Το Υποκείμενο φαντασιώνεται πως δημιουργεί το μέλλον (του) με την δύναμη της βούλησής του και την μέθοδο της διανοίας του. *(Ο Ελληνισμός εξ αντιθέτου έχει ύψιστη αρετή το «φρονεῖν το παρκείμενον», Πίνδαρος. Το μέλλον δεν το ελέγχουμε, - του στρέφουμε μάλιστα κυριολεκτικά την πλάτη μας - - είναι όπισθέν μας, από τον Όμηρο ήδη).* Στην πραγματικότητα όμως, ουσιαστικά οι ίδιοι παράγοντες και παράμετροι ισχύουν και τα ίδια φαινόμενα επαναλαμβάνονται, - γιατί ό,τι είναι δεν μπορεί παρά να είναι και δεν γίνεται να μην είναι, ό,τι δε δεν είναι δεν δύναται παρά να μην είναι και δεν γίνεται να είναι (Παρμενίδης).

Οι σταθερές της ιστορίας είναι οι γεωπολιτικές περιφέρειες και οι πολιτισμικές ταυτότητές τους. Ο νόμος της μεταβολής είναι ο ρυθμός της περιοδικότητας στις πολιτισμικές ενότητες, το έαρ, καλοκαίρι, φθινόπωρο και χειμώνας του χρονοδιαστήματός των. Ο σκοπός της ιστορίας είναι ο τέλειος άνθρωπος, η μορφή της τελειότητας, ο θεομορφισμός του ανθρώπου, το «τέλος» του ατέρμονος χρόνου στην αιωνιότητα. Πρόκειται για μια κοσμική μουσική, αυτή είναι η πλοκή της ιστορίας, όπου τον ρυθμό παρέχει ο ανελέητος νόμος της περιοδικότητας, η αρμονία συνίσταται στις συγχορδίες των διαφόρων τονικοτήτων των πολιτισμικών χαρακτηρισμών των

γεωπολιτικών πεδίων, και η αναδυόμενη, επιφαινόμενη και υπερκείμενη ακατανίκητη μελωδία συνίσταται στον ύμνο του Κάλλους.

‘Αρχεσθαι από Αγίου Πνεύματος, εορτολογώντας την λατρευτική ημέρα του. Θα εντρυφήσω λίγο στην πνευματολογία.

Πνεύμα είναι η πνοή της ζωής. Το Ον φυσάει τον εαυτό του (το Είναι ενεργεί την δύναμη της ουσίας του), το φαινόμενο αναπνέει την πνοή του και υπάρχει.

Στον Κόσμο ως «κόσμο» φωτός, το Είναι λάμπει ως Κάλλος. Η πνοή του κάλλους είναι ο έρωτας του κάλλους. Αναπνέοντας τον έρωτα του κάλλους, το φαινόμενο ζει και τελειούται ταυτιζόμενο με το Κάλλος.

Στον Κόσμο ως λαβύρινθο σκότους, το Είναι προβάλλεται ως Αυθεντικότητα, Α-λήθεια. Η πνοή της αλήθειας είναι η πίστη της αληθείας. Αναπνέοντας την πίστη της αληθείας, το φαινόμενο ζει και τελειούται ταυτιζόμενο με την Αλήθεια.

Με αρχέτυπα βασικά τον «Φάουστ» του Γκαίτε και τον «Ηλίθιο» του Ντοστογιέφσκυ, αναλύσαμε τις σταθερές πολιτισμικές ταυτότητες της ιστορικής Ευρώπης (δυτικά μιας γραμμής από τον μυχό της Αδριατικής και τις Ιούλιες Άλπεις μέχρι την είσοδο στον ανατολικό μυχό της Βαλτικής) και του μεγάλου βόρειου Ευρασιατικού κορμού (Ρωσία και Ρωσική επιρροή). Αυτές οι γεωπολιτικές σταθερές και οι πολιτισμικές ταυτότητες καθορίζουν και εξηγούν τα ιστορικά γεγονότα διαχρονικά. Θα δώσω ένα παράδειγμα τέτοιας σταθερότητας σε στρατηγική συμπεριφορά, από τα ιστορικά της Κριμαίας τον 10^ο μ. Χ. αιώνα σε σχέση με τον Κριμαϊκό πόλεμο του 19^{ου} αιώνα και τις τρέχουσες εξελίξεις στην Ουκρανία. Ο κλασσικός τρόπος ερμηνεύει τις πραγματικές αιτίες των ιστορικών φαινομένων, άγει στην φωτεινή κατανόησή των, και προβλέπει τα μέλλοντα αφού είναι εγγεγραμμένα στα παρελθόντα δια του ες αεί παρόντος.

Εν συνεχεία θα ερμηνεύσω πολιτισμικά γιατί έχασε η Αθήνα, παρά πάσα λογική του χρόνου, στον διπολικό αγώνα προς την Σπάρτη. Απόλλωνος δ’ ετελείετο βουλή.

Θα εγγράψω δε την όλη διαπραγμάτευση στο πλαίσιο της κοσμοϊστορικής Εποχής Μεταβολών που ζούμε, που χαρακτηρίζεται από τον Θάνατο της Δύσης (την Παράκμή της οποίας εσήμανε ο Spengler το 1917/1922), και τον πόθο επιστροφής στο αληθινό «Τέλος» της ιστορίας.

Και επί τέλους θα επικεντρωθώ στο ζήτημα των Ελληνοτουρκικών σχέσεων υπό το φως του οικείου μεγάλου γεωπολιτικού πεδίου του Κεντρικού Συστήματος της Ιστορίας και της πολιτισμικής ταυτότητάς του.

Η θεματική και αυτού του σεμιναρίου, όπως των προηγούμενων εκφράζεται συνθετικά ενιαία, αλλά είναι αναλυτικά διττή, υπό τους εξής αντίστοιχα τίτλους:

Ο Θάνατος της Δύσης και το «Τέλος» της Ιστορίας

Α' Μέρος

Κριμαϊκά τον 10^ο και τον 21^ο μ. Χ. Αιώνα

Το Κείμενο του Anonymus Tauricus

και η Ρωσική Στρατιωτική Επέμβαση στην Ουκρανία

Β' Μέρος

Τα Μυστήρια στην Δωρική και Αττικοδωρική Μορφή Συμβολισμού

(Λακωνικά Ανάγλυφα, Πυραμιδοειδής Στήλη στο Μουσείο της Σπάρτης, Διόσκουροι και Λελεγική Τριάδα – «Θρόνοι» Ludovisi και Boston)

Η Τραγωδία της Αθήνας στον Χρυσούν Αιώνα –

Γιατί Έχασε στον Μεγάλο Πόλεμο;

Δωρισμός και Δράμα στο Αττικό Κλασσικό «Θαύμα» / Δωρισμός και Μέλος στο Λακωνικό Αρχαϊκό Κάλλος

Επαναλαμβάνω από την προηγούμενη αποστολή για ευκολία αναφοράς:

Στην ανάπτυξη των δύο υποθεμάτων θα δείξω και την σχέση τους. Το Αττικοδωρικό τραγικό και κωμικό αντιστοιχεί, σε ολωσδιόλου βέβαια διαφορετικό υπαρξιακό επίπεδο, προς το ανικανοποίητο της Δύσης. Και η Αθήνα ηττήθηκε στον Πέλοποννησιακό πόλεμο ενάντια στην λογική του Χρόνου. Ο καθορισμός της ιστορίας είναι πολιτισμικός, - πολιτικές αποφάσεις, στρατιωτικοί αγώνες, οικονομικές εξελίξεις, έχουν σημασία μόνον αν άγονται από την αρχή και το «τέλος» της ιστορίας. Ει δ' άλλως συνιστούν απλά «κατά συμβεβηκός» κακοχυμείες, παροδικές ως εκ τούτου, που ο μέγας οργανισμός της φύσης διορθώνει δια των αντιθέτων τάσεων.

Το Αττικό δράμα συνίσταται στην Δωρική μορφή του Διονυσιακού πάθους (της αρσενικής ιδέας των Μυστηρίων), και εκφράζει την οδύνη της ύπαρξης στις ανάγκες του χρόνου, την αποτυχία υπέρ και υπό τον όρο (τραγωδία και κωμωδία αντιστοιχά) της κοσμικής τάξης.

Το Ευρωπαϊκό Φαουστικό ανικανοποίητο ριζώνει στην Άρνηση του Υποκειμένου να σταθεί στο Είναι (στην φύση, στον Κόσμο, στον Θεό, στο Κάλλος). Δημιουργεί αυξανόμενη τεχνητότητα στον ανθρώπινο βίο, και αφύσικη αστάθεια που αναγκαστικά αντιμετωπίζεται με εντονότερη κανονιστική βία. Καταλήγει σε μια τερματική φαντασιακή ικανοποίηση γενικευμένης εικονικής πραγματικότητας της «Τροθιάς», - στον «Φάουστ» του Γκαίτε και στον θάνατο του Αυτικού πολιτισμού τον 21^ο αιώνα. Πρόκειται για ιλαροτραγωδία.

Η Φωσική ψυχή (βαθεία όσο τεράστια είναι η έκταση του γεωπολιτικού Ευρασιατικού κορμού), αναρχική σε κάθε τεχνητή τάξη λογαριασμών και λογισμικών κατά την λογική του χρόνου, σπρώχνει και ψάχνει να βρει τα όρια της ύπαρξης (και τα περνάει για να τα βιώσει), για να αισθανθεί το πέρας του απέραντου, για να γνωρίσει την λύτρωση της Μορφής του Κάλλους. Οικειούται το Κλασσικό δια της Ορθοδοξίας και του Διονυσιασμού.

[Δείτε γενικά για τον γεωπολιτικό και πολιτισμικό προσδιορισμό των ιστορικών εξελίξεων το βιβλίο μου

Απόστολος Λ. Πιερρής, *Χώρος και Ιστορία, Τόμος Α' Καθολικά Πεδία Δυνάμεων*, 1998.

Και τις μελέτες στον ιστότοπο του Ινστιτούτου, τμήμα Research Projects, κατηγορία «Χώρος και Ιστορία: Χωρολογικά Αίτια του Ιστορικού

Ρυθμού», όπου και πολλά για τις Ελληνοτουρκικές σχέσεις υπό το πραγματολογικό πρίσμα του κλασσικού τρόπου.

Επίσης προσέξτε:

- 1/ *«Ο Βαρβαρισμός της Νεωτερικότητας (Ευρωπαϊκής και Νεοελληνικής) και το Κλασσικό», (στην κατηγορία Hellenism and History)*
- 2/ *“Οι Θεοί του Ελληνισμού, τα Είδωλα της Ευρώπης και η Πονηρία του Νεοελληνικού Συστήματος», (στην ίδια κατηγορία του ιστότοπου και στην «Νεοελληνισμός»)*
- 3/ *«Ελληνισμός και Νεοελληνισμός: μια Αντίθεση», (στην κατηγορία «Νεοελληνισμός»)*
- 4/ *«Το Τέλος του Ευρωπαϊκού Πολιτισμού», (στην κατηγορία Hellenism and History”*
- 5/ *“Αφορισμοί για μια Ανατομία του Φόβου», (στην κατηγορία Hellenism and History”*
- 6/ *«Αφορισμοί Πνευματικών Άρθρων» (στην κατηγορία «Δογματικά Ελληνισμού»)*
- 7/ *«Απόλλων και Χριστός» (στην ίδια κατηγορία)].*

*

2 / Πέμπτη 23 Ιουνίου, 7.30 μ.μ., στο Μέγαρο Λόγου και Τέχνης, Αίθουσα Διαλέξεων, 2^{ος} όροφος, Πλατεία Γεωργίου Α'.

Συνέχιση ανάπτυξης της θεματολογίας της προηγούμενης Πέμπτης

***

B. Συναντήσεις Σπάρτης

1/ Παρασκευή 17 Ιουνίου, 8.30 μ.μ., στο Παλαιό Δημαρχείο

Σπάρτη και Μάνη:

Συνέχεια τίνος Ταυτότητας;

*Η Πολιτισμική Περίοδος του Δωρικού
και η Συνέχεια Λακεδαιμόνιου Τρόπου στον Χρόνο*

Τα Δύο Φύλα, οι Δυο Τάξεις,

Αίμα, Φιλία, Οικογένεια και Θάνατος

*(Τα Παλληκάρια από τις ανυπότακτες Ορδές του Απόλλωνα
στους Ατίθασους του Ταϋγέτου)*

[Μια ειδική έρευνα βάσης, για το καθεαυτό σημαντικό ζήτημα της ιδιοσυστασίας της Μάνης, που θέτει ταυτόχρονα με οξύ τρόπο το θεμελιώδες πρόβλημα του τί ακριβώς σημαίνει συνέχεια στον χρόνο. Στο πλαίσιο του πρώτου από τους τρεις τρέχοντες Κύκλους ομιλιών για τις Συναντήσεις της Σπάρτης, υπό τον γενικό τίτλο (Κύκλος Α'):

*Ελληνισμός και Ιστορία: η Ιστορία του Ελληνισμού και ο Ελληνισμός της Ιστορίας
(Από την Νεολιθική Εποχή μέχρι Σήμερα και στο Μέλλον).*

Η διαπραγμάτευση του συγκεκριμένου θέματος, που άρχισε την προηγούμενη αντίστοιχη συνάντησή μας, θα γίνει σε σχέση και με το σεμινάριο της Κυριακής, θα συνεχιστεί δε στην επόμενη φορά με την μελέτη της οικονομίας και των δομών εξουσίας σε Σπάρτη και Μάνη].

2/ Κυριακή 19 Ιουνίου, 8.30 μ.μ. στο Παλαιό Δημαρχείο

Μετά την επετειακή παρένθεση στην αντίστοιχη συνάντηση της προηγούμενης τριλογίας, θα συνεχίσω να αναλύω το θέμα του οποίου είχα αρχίσει την διαπραγμάτευση πριν:

Η Κατάσταση του Κεντρικού Συστήματος της Ιστορίας

στα μέσα του 6^{ου} Αιώνα π. Χ.

Ο Δωρικός «Κόσμος» της Σπάρτης, η Ιωνική Προβολή

και η Λυδική Αυτοκρατορία

(Ολυμπία και ο Άξονας των Δελφών)

Στο πλαίσιο του δεύτερου Κύκλου ομιλιών για τις Συναντήσεις της Σπάρτης, όπως έχει διαρθρωθεί στο Πρόγραμμα υπό τον γενικό τίτλο:

Η Συμπλοκή της Ιδέας του «Τέλους» με την Αρχή της Ισχύος

Κριτική Ιστορία της Ελληνοπερσικής Σύγκρουσης (547 – 479 π. Χ.)

Τα Πριν, Κατά και Μετά τους Μηδικούς Πολέμους

από την Ακμή της Ιωνίας μέχρι την Μάχη της Τανάγρας.

[Δείτε επί του θέματος τις μελέτες μου της σειράς «Κάλλος και Ιστορία. Ο Δωρικός Άξονας στην Α΄ Χιλιετία π.Χ.», στον ιστότοπο του Ινστιτούτου, τμήμα Research Projects, κατηγορία ομότιτλο «Κάλλος και Ιστορία. Ο Δωρικός Άξονας». – Επίσης σχετικές εργασίες στην κατηγορία «Δωρικές Μελέτες», και σε άλλες συναφείς, - πολύ υλικό και θεμελιώδεις δομές έρευνας βάσης για την κοσμοϊστορική Δωρική Επανάσταση στην ανθρώπινη οδό προς το «Τέλος».

Προσέξτε και τα:

1/ *«Η Κοσμοϊστορική Σημασία της Α' Χιλιετίας π.Χ.. – Από την Κατάρρευση του Μεταλλικού Συστήματος Ισχύος στην Ίδρυση της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Στοχασμοί Βάσης για την Διαλεκτική Αιωνιότητας και Χρόνου στην Ιστορία»*, (στην κατηγορία Hellenism and History)

2/ *«Ο Χαρακτήρας της Δωρικής Ταυτότητας του Ελληνισμού, XXIII: Το Δωρικό Πνεύμα και οι Πνοές του – Διεγέρσεις, Προσλήψεις, Αντιδράσεις. Πολιτισμική Ιστορία του Ελληνισμού από τα Μέσα του 7^{ου} στα Μέσα του 6^{ου} Αιώνα π.Χ.»*, (στην κατηγορία «Δωρικές Μελέτες»)

3/ *«Ο Χαρακτήρας κλπ. XXI: Έρως και Χρόνος – ο Ανθός και ο Αδάμας της Σπάρτης»*, (στην ίδια κατηγορία)

4/ *«Ο Απόλλων και το Αίνιγμα του Χρόνου»*, (στην κατηγορία «Δογματικά Ελληνισμού»).

Κοιτάξτε ιδιαίτερα το:

5/ *«Ελληνικές Ευχές αντί Αλλοτριών Ευχολογίων: ο Άξων της Αιωνιότητας μέσα στην Ανάγκη του Χρόνου»* (στην κατηγορία «Οντολογικές Ευχές»).

Επίσης τα:

6/ *«Ο Χαρακτήρας κλπ. XXII: Ο Κόσμος του Δαιμονικού ή το Κάλλος της Δύναμης. – Θεοί, Άνθρωποι και Κοσμική Τάξη»*, (στην κατηγορία «Δωρικές Μελέτες»)

7/ *«Μοίρα και Κάλλος. – Για μια Ελληνική Τελεολογική Μοιρολατρεία»*, (στην ίδια κατηγορία).].

*

3/ Τρίτη , 21 Ιουνίου, 8.30 μ.μ. στην αίθουσα του Επιμελητηρίου, Λυκούργου.

Συνεχίζω την μελέτη της ανάδυσης και ανάπτυξης της κλασικής Μορφής από τον Δωρικό τρόπο βίου και «κόσμο» κοινωνίας. Επικεντρωνόμαστε τώρα στις σχέσεις γυμναστικής και γλυπτικής, και συγκεκριμένα στην Σπαρτιατική αρχή της ιδέας του Κάλλους κατά την διαμόρφωση της μνημειακής πλαστικής.

Το Κάλλος ως Μορφή της Τελειότητας

Γυμναστική και Γλυπτική

Σπαρτιατικός Σωματότυπος και Μνημειακή Πλαστική

στην Αρχαϊκή Εποχή

Η ομιλία, που αποτελεί συνέχεια της παρουσίασης στις δυο προηγούμενες αντίστοιχες Τρίτες, θα συνοδεύεται από συνεχή ροή προβολής σχετικών έργων τέχνης, επί των οποίων θα γίνει η ανάλυση του θέματος.

[Είναι το πέμπτο σεμινάριο από τον ειδικό Κύκλο για τις Συναντήσεις της Σπάρτης (Κύκλος Γ'). Το συνολικό Πρόγραμμα αυτής της σειράς, έχει δομηθεί υπό τον περιγραφικό τίτλο:

Το Θαύμα και το «Τέλος» της Ιστορίας»,

- Έρευνες για την μοναδικότητα της Σπάρτης

και το Κοσμοϊστορικό Νόημα του Δωρικού.

ΜΟΡΦΗ, Η Αλήθεια και το Κάλλος της Σπάρτης.

Στο πρώτο μέρος αυτού του Κύκλου για την εστιακή σημασία της Σπάρτης στην αρχαϊκή εποχή διαπραγματεύομαι το θεμελιώδες ζήτημα:

I. Πολιτισμική Επανάσταση: η Πολιτεία της Αιωνιότητας.

(Τα Προγράμματα των τριών Σπαρτιατικών Κυκλών έχουν κυκλοφορήσει και βρίσκονται ανηρτημένα και στον ιστότοπο του Ινστιτούτου).].

Από την έρευνα βάσης στο ζήτημα της Δωρικής, ειδικά Σπαρτιατικής, γένεσης και ανάπτυξης της πλαστικής Μορφής, και της μνημειακής έκφρασής της,

έχουν προκύψει πολυάριθμες αναλυτικές μελέτες μου, που υπάρχουν στον ιστότοπο του Ινστιτούτου, τμήμα Research Projects, κατηγορία κυρίως «Δωρικές Μελέτες». Χαρακτηριστικά:

- 1/ *Δαίδαλος, Δίποινος και Σκύλλης. Η Πλαστική Μετάβαση από την Γεωμετρική στην Αρχαϊκή Εποχή: Πηγές και Χρονολόγηση*
- 2/ *Η Ανάδυση της Μορφής στα Ορειχάλκινα Ειδώλια της Ολυμπίας, Ι. Προετοιμασία στους Γεωμετρικούς Χρόνους και στην Μεταβατική Εποχή*
- 3/ *Η Ανάδυση κλπ., ΙΙ. Οι «Απόλλωνες» της Πρωτοαρχαϊκής Εποχής*
- 4/ *Η Ανάδυση κλπ., ΙΙΙ. Ο Άλτης*
- 5/ *Μορφολογία και Ύφος Αρχαϊκής Λακωνικής Πλαστικής, Ι. Ο Κούρος-Απόλλων του Κάλλους και της Ανδρείας (Ομάδα Αγαλμάτων Α)*
- 6/ *Μορφολογία κλπ., ΙΙ. Γυμνοπαιδιαί και οι ορειχάλκινοι «Θυρεατικοί» Παίδες (Ομάδα Αγαλμάτων Β)*
- 7/ *Μορφολογία κλπ., ΙΙΙ. Μορφές του Απόλλωνα στην Σπάρτη: ο Οπλίτης του Απόλλωνα (Ομάδα Αγαλμάτων Γ)*
- 8/ *Μορφολογία κλπ. ΙV. Εξαπολλωνισμός του Δία: Η Υπέρτατη Δύναμη του Κάλλους – ο Απολλώνιος Ζευς του Μονάρχου.*
- 9/ *Ο Χαρακτήρας της Δωρικής Ταυτότητας του Ελληνισμού, XVI. Οι Θυρεατικοί Στέφανοι και ο Απόλλων-Ζευς του Ugento*
- 10/ *Ο Χαρακτήρας κλπ., XVΙΙΙ. Ολυμπία, Ολύμπια Θρησκεία και η Μορφή του Απόλλωνα (Παράλληλοι Βίοι Ποίησης και Πλαστικής)*
- 11/ *Ο Εξαπολλωνισμός της Θρησκευτικότητας στην Τέχνη του 7^{ου} π.Χ. αι. και ο «Ανατολίζων» Ρυθμός*
- 12/ *Δωρικές και Ολυμπιακές Μελέτες: Κορινθιακή και Αττική Γλυπτική κατά τον 7^ο και 6^ο Αιώνα π.Χ.*
- 13/ *Ο Χαρακτήρας κλπ. ΧΙΧ. Η Σοβαρή Παιδιά του Κάλλους – Απόλλων Γυμναστήριος και Φιλήσιος*
- 14/ *Για την σχέση Σπάρτης και Ολυμπιακών αγώνων δείτε 4 μελέτες στην κατηγορία «Σπάρτη και Ολυμπία» του ιστότοπου.*